

Gökay Yaşar Üzümcü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

%70'in sanat dediği Şey sanat mıdır bilgisayar?

Biz neye sanat dediğimizi bilmiyoruz ki
Sınırlandırmak istemediğimiz iÇin kurallarını
Esnetiyoruz sũrekli sanatın
Ki bilgisayar ve makine ortaya hiÇ konulmamıŐ
ŐtkilenilmemiŐ eşsiz bir sanat yaratsın...
İnsanın neye sanat dediğini anlasın.

Gökay Yaşar Üzümcũ

... --- ...

Yorulmak kadar yaşanılacak bir şey yok!
Yaşamak gücünüz bitmeden önceki o yorgunluk.
Duraklar var kısıklı uzunlu ama durmak yok!
Nerede olduğunuzu bulana kadar sormak yok!

Yatmak var, oturmak yok!
Susamak var, acıkmak,
Susmak yok!
Temiz bir günaydın her sabah
Okumak, düşünmek, taşınmak...

Yaşamak şöyle bir insanı boydan boya bir dönem,
Başka kimse yokmuş gibi ardından yalnız takılmak!
Yaratıcılarına bir kaç ziyaret, selam, sükunet,
Burkulana kadar, körelene kadar seyahat.

Dinlemek belki ilk kez gibi kendini,
Aramak sel gibi boşanan yağmurda sevgiyi,
Tattan öte anılar, gelenler daha kısa artık yatıya.
Bana mı ait bu yüz, kırışıklıklar, kimin elleri bunlar?

... --- ...

Evladım burası neresi, iç cepte bir not:
Buzdolabı çıkartmaları çok önemli!!!
İlk çekmecede mavi ilaçlar -gece iki tok-

Gökay Yaşar Üzümcü

14,59 - 15,01 Dışında Kalır Özgürlüğün

Elinle yüzün arasında bir yerlerde varsa gölge,
Bil ki hava derecesi hala oralarda ölçülmekte.
Hay aksi!
Termometre olacaktı buralarda bir yerlerde...

Bakar mısın bendeki muhtelif hale:
Daha özgür olabil diye
Adını bile boş bırakıyorum zihnimde.
Hesapların karışır ben gibi, akrep üçe değince.

Bir sembolden veya nesneden daha fazlasın.
Dahası çepeçevre örüntülü bir hülyadan,
Göç eden kuşlardan daha özgür.
Rüyalara sığmadığı için uyanınca hatırlanamayan...

İradende parıltı olmalı, kim olduğumu anlamalısın!
Öğle arası üç olmalı, uyuyor olmamalısın.
Rüzgar sarsıyorsa benliğini, o bizimle olmalı.
Gözlerin kısılıyorsa aralıklı, rüzgarın payı az olmalı.

Bekle lütfen, biraz bekle;
İçine heyecan dolup kanına on trilyon mikrop girince,
Sesin şimşek formuna erişir;
Ateşi kor, gök gürültüsünü beş geçince.

Sırtında bir nizam belirir, dik oturmaya meyledince.
Süzülmesinde sakınca var mıdır bilmem ama pek ince.
Utanacağı yerleri insanın kendisi seçince,
Saygıya nezaket, çekirdeğe vahşilik karışır.

Gökay Yaşar Üzümcü

22.02.2022.02:20

Kalbimin atışlarını takip eder parmaklarım
Piyano çalmıyorum,
Varacağı yeri tahmin etmek zor değil.
Kalemim tükenmez, titanyum-altın kırılmaz!
Bir parmaktan fazla mürekkep almaz,
Duracağı yeri kestirmek karmaşık değil.

Çatılırsa kaşlarınız belirsiz, ayrıştırmak zor değil.
İki kere okursa gözleriniz aynı yeri, ikincisi sesli,
Gizlenemez gülüşleriniz elmacıklarınız kafesli,
Rotomairewhenua nehri sizden daha temiz değil.

Geleceği geçmişte belirtmek mecazi bilmecemiz
Gördüğünüz her zerre, saflaştırılmış saygıdır.
İnanın bana ne dilereniz altında gerçekleşir,
Formu değişir; bildiğiniz her şeyden haşır neşir.

Ense kökünüzden lav boşansın,
Volkan müvekkilimdir,
İliklerinize ateş dolup boşalsın!
Küller altında kalan şehirler umrumuzda olmamalı ve değil.

Miladımız ay olabilirdi, yakamoz demek ki öyle çekici değil...
Güneş iyi bir başlangıç olabilir mi, gün sizden aydın değildi.
Çekirdeği bu yolun merkezinde, gönlünü çalar Kontes'in de.
Evrensizlik biraz zor, sizden uzakta olmak kadar hor değil.

Gökay Yaşar Üzümcü

Acıkmiş Ay

Topuklarım Güney'e uzanmış
Ayakların Kuzey'e.
Keşke bana uzansalarmış.
Neysel ki omuzlarımız birbirinin üzerinde.

Göğe bakıyoruz, sağ omzumda başın.
Sana bakıyorum, sağ omzunda başım.
Bir minik rüzgar ürpertiyor bizi derinlerde;
Soğuktan olsa gerek, mis gibi öpüşüyoruz.

Böyle bir yere gelmeyi biz istiyoruz.
Orada birlikte olmayı da biz,
Geceyi tercih eden biz,
Böylece bitiyor gecemiz.

Burada ne büyü vardı ne gül yaprakları,
Ne soğuktan koruyan kıyafetler,
Ne de banyo muımları.
Dolunay, orion ve afiyetler...

Bir vakit olacaktır yine gezmeye zamanımız.
Öyle ya, şu devasa galaksi kolunda saat,
Doksan günlük hava durumuna vakıfız.
Hatırlat bana da, biletleri Türkiye'ye kestireyim.

Gökay Yaşar Üzümcü

Antik Tren İstasyonu

Aslında yolunda değil hiçbir şey.
Raylar hep çapraz hayata dair.
Herkesin peronları birbirine bakıyor.
Bütün trenler yoldan çıkıyor.
Bir sessizlik sarmış ki garı
Trenlerin güzergahları tıpatıp aynı.
Fırtına öncesi suskunluğu,
Herkes büyük bir kaza bekliyor.
Az sonra kopartır ısıklık çatıları,
Umutlarımız kaçışır sağa sola.
Arka fonda bebek çığlıkları
Kollarımı kavuşturmuş bekliyorum.
Suçlu insanların aşağılık duyguları;
Bakışları ayak uçlarında hepsinin
Semaya yükselen tok baca dumanları,
Herkes evine giden treni bekliyor.
Işıklar daha yavaş vedalardan,
Kapılar yalnız bir kez kapanıyor.
Pencereleri de kapalı kafesin,
Kimse vefa'ya el sallamıyor.
Yağmur temizlemiyor terkedilmişlik kokusunu
Anıların, seslerin üzerine yağmıyor belli ki.
Tam dönerken sırtını demir yığını
Paslı bir tiz sesi, sisi ortadan ikiye yarıyor.
Dönüşü olmayan elvedalar
Gerçekleşmeyecek görüşürüzler
Tutulmayacak sözler
Gayba giden bir tren sireni duyuluyor...

Gökay Yaşar Üzümcü

Aynanın Neresindesin?

Üstünde misin içinde mi?
Karşısında mısın ardında mı?
Kendini hiç görmemiş olduğun
Bir hayat düşünebilir misin?
Yoksa ayna sen misin?

İngilizce Çevirisi:

Where you are of the Mirror?
Are you on it or in it?
Are you in front or behind?
Could you imagine a life,
You never see yourself?
Or else you are the mirror?

Gökay Yaşar Üzümcü

Ayrılış

Ne de güzel kokarsın dolunaya karşı.
Hepsi iki gün geçti,
Karıştı çarşı.
Buruk bir sevinç ile çaldı ayrılık marşı.
Bedenimi saran şeyin neresi yanlış bir histi?
Ormanım yanmış, bu sabah gelen de sisti.
Görünmeyen kısımları dipsizdir sevgimin,
Daha dn benimdin,
Ormandan gelen sanırım böyle bir sest.

Gökay Yaşar zmc

Babam

Biraz düşünme fırsatı sundu doğum günün:
Senden doğan bir zekanın gelişip
Senden doğduğu zamanlara yakınım.
Buraya, bir gerçek avuç içimde çıkıyorum,

Bu, senin de doğurulmuş olduğun.
Şurada bir yarım Chronos
Bir eski Frankenstein
Ve birer Oedipus'uz

Sana programcılık öğretmemiz gerekirdi ve bir hizmetkar,
Sordun diye belirtiyorum, ne yapardık bir bacağın kesik?
Krizden kazanmayı senden öğrenmediğim kesin.
Yüzüne olgunluk, göğsüne gurur, gülüşüne disiplin nüfuz...

Bildiğim çok şey varsa artık hakkında
Köklenip sağa sola kıpırdamadığın
Doğrularına renkli yeni yanlışlar bulaştırmadığın içindir.
Açıkçası yan bakıyorum içimde bu durgunluğa biraz.

Entelektüel ve eğitimli öngörü,
Azim ve sıkı çalışmadır, hediye değil.
Ne zaman bir ayağın yatık olana dik,
Bir elinde çay, dizinin üzerinde diğer bilek,

Soruyorum ki hangi 'zaman' hunhardı bu adama böyle?
Ne tür ekşiler sızlattı burun direklerini?
Hangi çağın çarkı bu adama bir asker baba bıraktıysa
Beni de biyolojik sınırlarımın ötesinde bir sevgiyle yarattı.

Güzel anılarımızla anılmadan önce onları yaşamalıyız,
Bazı yoz edebiyat türleri var baba,
Sana yazar gibi yapıp devleti eleştirmek gibi,
Bu gün onların hiç sırası değil.

Nitekim toplu dilekçe yazmanın gücü bile insanı zehirleyebilir.
Ağız tadıyla yenilecek bir yemek için iki saat yol katedilebilir.
Gizli dertlerini anlatırken baba, oğlu havuç suyu içebilir.
Kaç yaşında olursa olsun, evlat babaya iyi gelebilir.

Gökay Yaşar Üzümcü

Beklenmeyen Gelişme

Özür dilerim ve teşekkür ederim!
Mutlaka sana bırakılmalıydı bu ilerleyiş.
Sonraya saklamandan belliydi,
Yemeklerinin en güzel yerini.

Kurnazsın dememdeki deyiş:
Bir kaç ark titremesi ve
Dudaklarını ısırmandan öte,
Bunu istediğimi söylememi bekleyiş.

Otobüsün nereye gittiğini bilsen ne olur?
İndiğimiz yerde,
Neler söyledin böyle.
Umduğun bilmem neydi özel bir yerden öyle?

İster deniz kızı ol ister vampir,
Böylesi nadir, belki eşsizdir.
Arkadaşlığın şöyleyse
Daha yakını kim bilir?

Neyden utandıysan lütfen,
İçinde yine lütfen onu yen.
Bana senin geldiğin gibi
Yüzüme hiç yıldız tozu değmedi.

Gökay Yaşar Üzümcü

Bırak!

Sen dur, ben giderim.
Dokunma ceketime, kolumu da bırak!
Ben dürüst insanı severim.
Uzak dur kalbimden, epeyce uzak.

Arkamdan yaş dökme sakın,
Pişmanlık duyma kendinden.
Şimdi son kez söylüyorum. Bırak kolumu!
Ben kalbimi, kalbi olana emanet ederim.

Gökay Yaşar Üzümcü

Bilmeceli Şiirdir Bilin Bakalım Bu Nedir

Fermuarsızdır ve fakat kapanır,
Diz kadar sert, bir o kadar yumuşak başlıdır.
Öyle her göze görünmez, bileni kandırır.
Bilmeyeni üzmez, bilenin dilinden düşmez.
'Y' harfine yakındır, kökü epey sağlamdır.
Çiğnense, yenmez; çıkarılmaz ve giyilmez.
Zamanı etkiye böler, yer değiştirir ve bazen döner.
Danışıklı dövüşsüz, stockholmü andırır.
Uslanmaz ve arsız, hazine değildir biriktirilmez.
Baharı pek sever, rengi sabaha benzer.
Meşru ağaç yetişmez tepesinde,
Karıncalar gezer ekseninde.
Amaç mıdır tartışılır, araç mıdır bilinmez.
Sorsan sahibine, çoğu gibi o da bilmez.

Gökay Yaşar Üzümcü

Bir Rüyanın Ahtı

Şimdi git çocuk, viran ettiğin şehirden!
Bil ki içimdeki ah! Yakalar apansız kaybolup gittiğin yerden
Hayat bulduğundan ne çabuk vazgeçti bu?
Zaten tamamlayamayacağını düşündüğün bir ruha dokunmak...
Hangi yüreğe sığar?
Sanki her şey mümkünmüş gibi tuttun ellerimden.
Ne arş ne yaştı zamansız, mekânsız Aşk'a mani olan, Öğrenilmiş bir kabullenişti asıl yalan.
Umursamaz ellerinle kırıp döktüğün, hırpaladığın hayatım, Şimdi bir kayıp geride.
Soldu tüm güller.
Mavisi, pembesi, siyahı, kırmızısı...
Bir beyazı saklamıştım kendime, o da ayrıldı gövdesinden...
Zanların ardındaki gerçek, iki temenni ile mi mümkün?
Yazık!
Yaşanılan muhabbete değil,
Gösterilemeyen cesarete, öldürülmeyen geleceğe; Değmeyen, gelip geçici her şeye...
Şimdi her gittiğin yerde ayaklarım, her bedende ellerim... Görmezden gelsen de...
Bu, son sözlerim işte...
Bu şiir bozuntusu çok bile...
Oku yüksek sesle, yüreğin de duysun!
İster çöz, ister düz bilmesem de...

Gökay Yaşar Üzümcü

Bitmemiştir

Sipariş verilmiş şiirlerimden kopartıyorum seni.
Sen kendini oku bitince, ben de seni.
Ne zayıflıktır ki şiir bitmeli,
Bitmeyen resim, müzik, kitap oluyor da
Neden şiir bitmeli?
Miras bırakamaz mıyım seni çocuklara?
Bırakamamalı mıyım her yerine bir soru işareti,
ki sen okurken kendini, genişletesin benliğini?
Ne olur benden kopup sorabilsen bana niye,
Neden yazdın bir gecenin kovuğunda beni.
Olmaz ya bu, sen de bir okuyucuya muhtaçsın.
Bir düzenin, melodik bir cümle akışın...
Özgür bıraksam seni bir harf fazla ekleyebilir misin kendine?
Ya zamana bıraksam, yazmasam kağıtlara baytlara,
Kalabilir misin hayatta, ölümsüzlüğü yakalayabilir misin?
Yayınlamasam seni, küser misin bana?
Ya yaysam sağa sola, ücretsiz yapıştırırsam ilan gibi,
Yine de gerçeği arayan okuyucu kitlesinden uzak,
Yazın az, kişin çok okunmaktan kaçabilir misin?
Bir ilhamın olmasa, bir ışığın, kim bakardı uzunca sana?
Kim gülerdi seni hatırlayıp,
Kim ağlardı okudukça kendini dağılayıp?
Bir şeylerin özünü almasan, anlatmasan kendine ayıp.
Bilir misin bize veda etmeden önce,
Kaç kişi kağıt kalemle sordu seni derinlerinde arayıp?
Bize sen kaldın vasiyetlerden, tarihten, Aşktan, düşününce.
Bazısı sen yazılasın diye, bazısı seni yazdı diye bu gün kayıp.

Gökay Yaşar Üzümcü

Biz Kazandınız Hanımefendi

Edebim ve edebiyatım sizlere ulaşmadan kırılıyor.
Cebimdeki misketlerin zamanı dolmuş anlaşılan.
Elimde avucumda ne varsa insan hakkında toplanılan
Eriyip, eşsiz çehrenize karışıyor.
Bir şey söylemek doğru gelmiyor sizin için kesin.
Raks ile dönüyor başım, gülüşünüze karışan nefesinizin...
Apansız varoluşunuz, tutuşunuz ve kayboluşunuz:
Renk ise ana renk, zevk ise gözleriniz ve sırtınızdaki çin işi.
Tarak girmesin saçınıza, parmaklarımla yaparım buklelerinizi.
Oturup düşünecek vaktiniz olmalı, sanatçı kimliğiniz için.
Yapıştırılmış kağıtlarda ararken üçüncü boyutu, durmalı dördüncü.
Cazibesi yoktur cehaletin, bu bendeki; insancılığınızın cilvesi.
Uzak durmayın lütfen, bir kaç asırdır sizsiniz aranan; sır tutabilen büyücü.

Gökay Yaşar Üzümcü

Bizesual

Doktor Eks der, ustan gelir.
Toplum sus der, sus 'tan' gelir.
Dayak hiç, ilk meydan gelir.
Ne as, ne öz düstur bilir.

Bir parçanın çift yarısı,
Mitik, yitik hikayesi,
Altıgendir mesanesi,
Yalnız başka çıkar sesi.

Olan, bitmeyen türeyiş;
En büyük düşman, üreyiş.
Zevk çerçevesi bir görev,
Çift katılımcılı türev.

Her şeyden önce doğa idi.
Doğa evrildi, us evriltti.
Toprak bitince doğada,
Baskın bitki, us araç...

Ve karbondan insan doğdu.
Taşdı bağımlı oldu...
Geminde, göklere ve de,
Yayıllı gerekli bu yere.

Şu oksijen bağımlısı,
On bir saatte acıkan,
Üremezse ölür sanan,
Doğa üretimiydi us.

Taşdı gittiği yere,
Bitkisini, fanusunu.
Programlı ot değil de,
Nedir böylece, insan bu.

Gökay Yaşar Üzümcü

Boncuklu Tabanca

Eşikten geçiyorum, işim çok.
Konuşma özgürlüğü yok, yok!
Çengelli iğneler biriktirdim tek renk,
Vefadır ödülümüz, etiketleşmeye gerek yok.
Değil mi ki açıldı kurdun karnı,
Söyleyin bakalım, bu kimin kanı?
Adalet elde yok, yok!
Erdemmetre; karnım tok.
Dinin hakka, dilin halka uzak,
Kitaplar hamura, Foucault hak getire,
Tanrı ölmüş kıtaca haberimiz yok.
Alaturka karşısında olur mu ayna?
Yetenek testleri rubik küp.
Dilekçeler ile poliçeler tuzak.
Eğitimde denge yok, yok!
Barış güçleri gelmiş; size uranyum çok...
Neymiş: Biyosfer dengesi değişmiş.
Utanılacak haline Fars komedisi cuk.
Çeşitli üst akıllar, vakıf ve vâkıflar.
Tıp, sanat, sahil; soyunulacak yer çok,
Bürünülecek iyi bir insan modeli yok.
Kişisel parapsişik gelişimdir; oyuncak.
En karlı işçi topluluğu ailedir devlet için,
Bundan düşüyor vergiler, çocuklar.
Bundan açıyor ikili cinsiyete devletler kucak.
Bu ülkede yok yok!

Gökay Yaşar Üzümcü

-ilek-

Geceyi aydınlatan neydiyse zarafetinizden kopmuştur.

İncelikli nezaketinizden, izahatı zor.

Her gece yolda yuvarlanan metal kutular bu gün yok;

Erkendir ya da gün nânaçizane asaletinize gark olmuştur.

Gökay Yaşar Üzümcü

Dağ Perisi

Yüzük parmak ve orta ortada,
İşaret ve serçe aşağıda,
Baş parmak yukarıda.
Yüce dağın yanarı tek bir kıvılcım.

Diğer tüm üst perde parmaklar;
Diğer tüm parmaklar aynı anda,
Bir kaçı oval, bir kaçı düz...
Yer kabuğu ısınmış ve çatlamakta..

Aşağı perde parmaklar sabit,
Dağın bir yüzü kızgın bir yüzü pes,
İnilti ve uğultular eteklerde,
Yüzük parmak ve orta bu aralıkta rest!

Mırıldanıyor Dağ Perisi,
Bir şeyler yapıyor parmaklarıyla

Titriyor yer kabuğu ve dumanlanıyor ses.
Tüm kılcıklarından hareketle magma yırtılıyor!
Lavlar eteklere bulaşıyor,
Parmaklar birbirlerine tutuşuyor.

Sıçrayan eriyik madenler sağa sola,
Dağ, sönmek üzere yanık formuna ulaşıyor.

Kahkaha,
Sessizlik... ..

Gökay Yaşar Üzümcü

Daha Yeni Başlıyoruz

Sır perdelerini aralıyorum yavaştan senin için:
Sallanmadan uyurum önce saçlarım terler,
Ateş solurum sen rüya görürken,
Kokum önce sana sonra çarşaflarına siner.

Engel olmadığın her duygu için ödülün hazırdır.
Bekletilmezsin bunlar sıralanmış gibi asker,
Lutfedilmeye nazırdır.
Kanamadığın her günün gençlik suyuna kanarsın.

Kolaylaştırılmış bir zaman aralığında yaşam,
Gözlerine pas parlak görünür.
Ya büsbütün titrer evren ya nefeslidir hatun.
Aralanmış perdeler tül den mi sanmıştın?

Öyle tacı, kabuklarından ayrılmamış kağıttan,
Kurşun kalbini delmemiş odundan ben de yaparım.
Sen kalkan kardan haber ver, bahardan!
İngilizce geçsin altın suyuna batmış zincirlerin altından.

Bazı beklentiler oturulup konuşulmaz kahve ile,
Cilvedir bunlar, anlaması çok da zor değil böylece.
Sohbeti geçmişken ricamdır; bir isim vermeden önce,
Doğa yürüyüşleri, meşk, müzik ve yalnızca biz olsun.

Yanlış anlaşılсын bütün emellerim ki tavırlarım;
Cezası budur maalesef sevgili ve tutkulu biri olmanın.
Milyonu bir fikir çıkartamaz bağınaz insanların,
Var sen böyle sığ, şöyle sin olma...

Ağıtlar bize ilham versin,
Kantolar kültür ve dramalar ders,
Başını kut'a kaldıran ayçiçekleri olalım.
Öğrendikçe aslını ben yine sana bir kaç kıta yazarım.

Gökay Yaşar Üzümcü

Duy Beni

Işıkları yaktım, dışarıya baktım!
Yeryerinden oynuyor.
Bazımız kaçtı,
Ben kaldım.
Öylece donakaldım.
Bir uğultu...

Tam bitti sandım,
İnsan düşüyor gökyüzünden.
Yer yarıldı içindeyim sandım.
Olur olmaz çöküyor bir şeyler.
Bir gürültü , hey hey

Eller uzandı
Islıklar ve soğuk duvarlar
Belki bir şehir var hemen üstümde
Kim bilir ne zaman
Tutulur bu eller çıkar karanlıktan.
Duy beni...

Gökay Yaşar Üzümcü

Edebiyatçı Ne Bilir

İnsanlar saklamak istedikleri şeyleri
Saklamak istemedikleri sözlerinin ve dışlarının arasına,
Sürçen dilin arkasına,
Popüler bir sözcüğün köküne diker, saklar.

Devrikliğinden cümlelerin, romantizm ve fantezi,
Başladığı yerden konunun, nerede tam olarak bittiği...
Bağdaşmayan ek bilgilerin içine nasıl girdiği
Mecazlarla çalkalanmasından kestirilir.

Kısa cümlelerden ve cevaplardan ilgiyi,
Kabul edilen yanlışlardan sevgiyi,
Ortak bir yerde buluşmaktan dengeyi anlar.
İkinci parçası tamamlanmış cümleden sezgiyi,

Kültür şakalarını, ayırıcı dilden hicvi hassasiyetleri,
Dini veya liberal fikirleri, veya'daki siyasetleri
Kişinin tonlayıp soruya çevirdiği cevaplardan anlar.
Harfin titreyişinden heyecan, hecenin bitişinden memleketi

Seçilen kelimelerin çağdaşlığından yaşını anlar.
İsteme biçiminden ahlakı,
Cümlelerin yormayan uzunluğundan bilgiyi ve kültürü,
Fonetiğinden atalarının kıtalarını,

Öksürüşünden de hasta olduğunu anlar!
E' onu kendisi de fark etmez mi insanın?
Zaten Edebiyatçı nereden anlasın,
Her şeyi nereden bilsin(!)

Gökay Yaşar Üzümcü

En Zeki Bebek İsimleri

Adı kendi tarafından, o istediğinde oluşturulandır.
Hayvan, şehir, bitki, madde ve ahlak olmayandır.
İdeoloji barındırmayandır.
Bir totem, meslek veya ritüel parçası gibi durmayandır.

Ataları tarafından koyulmayandır.
Kültürlere saldırmayan, onları arındırmayandır.
Kimlik sabitlemesi yapmayan,
Anlaması Elli yıl alacak soyut kavram bulundurmuyandır.

Diğer dillerden yanlış çevrilip kaybolmayandır.
Bir gram negatif yük taşımayan,
Bir topluluğun tarihi liderini andırmayandır.
Mitik, epik, efsanevi savaşçılardan alınmayandır.

Sanırım yavaş yavaş anlıyorsunuz;
En zeki bebek adı henüz koyulmayandır.

Gökay Yaşar Üzümcü

Gökdelen Balkonu

Hatır sayılır bir yerdeyim,
Yok hizamda sayılacak başka hatır.
Diğer hatır sayılanlardan 500 metre daha yakınımdır,
Farketmeyen parlak karıncalara uzaklığı

Baksam ne yukarı ne aşağı.

18 pencere vardır florlu beyaz ve gün ışığı,
Şimdi ufukta hakim yalnız emperyal gecenin karanlığı.
5 saat öncede kaldı ozonun hayranlığı.
İtfaiye sireni vızıltısı, açık hava kütüphanesindeyim.

Gökay Yaşar Üzümcü

Hanımefendinin Siyah Yırtmaçlı Gömleği

Haftasonu getiriniz kırışıklarınızı, epeyce iyi düzerim.
Vatkalarınızı doğru yere koyar,
Astarınız varsa dışına çıkarır yamarım.
Biraz titrerim dikerken hissedersiniz,
Bundandır, ipliği on kere yalarım.
İplik iğneye varmadan en az dört kere de kopartırım.
İşlemeli makasım eskidir, abayı elimle yırtarım.
Nadirdir ütümünden kömür düşmez ancak bazen de abayı yakarım.
Affınıza sığınırım; makineden yavaşım ama hissederek dikerim.

Gökay Yaşar Üzümcü

Hatırlarsan Doğum Gününü Not Almıştım

Ortalama birindense sohbetinden zevk almıştım.
Sayısız naminamdan sensiz ayrılmıştım.
Ne menem bir şey ki sızmış; oturmuş kalmıştım.
Üzülmeye de solmaya da hakkın yok,
Doğduğun günün haftası tez teslim.
Sen bilmezsin, bil; hatalar bela mıknatısı gibidir,
Lanet bıçağıyla ayırır geri kalanını ömrün.
Ya ben?
Ulaşamadım ben, erişemedim, buluşamadım.
Ya ne?
Bütün bir yaşamı sırf bu yüzden kara mı buladım,
Olur mu hiç öyle;
Düşünmüşüm, eylemişim, suçum yok bundan böyle.
Nasıl açar güllerin ellerimde,
Nasıl yürümelerin bir yana kaçır,
Nasıl kıvılcımlar atar kaburganın içinde?
Ben bilirim, bu pekiyi manzara bir tür özenilmiş masaja bakar.

Gökay Yaşar Üzümcü

İçimin Uyanmasını Bekliyorum

Gece beş, parmaklarımdan kayanlar tuş.
Fransızca öğrenmemi bekleyen bir şarkı
Çok, gerçekten öyle çok uzaklardan geliyor ki...
Yahut kulağım arkaladı bir çeşit duyguyu.
Sindirilemeyecek bir şey yokmuş gibi gelir,
sindirilmesi icap edecek bir şey yokken.
Burnuma kekik kokuları çarpıyor çiğ,
Denize sıfır bir otoyolun refüjünde yetişmiş.
Başım çoğu zaman aşılmaz, erişilmez, volkanik bir Dağ!
Uslu durmaktan incelmış üst dudağım,
Bahisler açıldı, bahsi açılmışken,
Nerede kaldın kadın?
Kırılmadıysa henüz kırılınsın avuç içi camın!
Birilerini kırmamak için tutulur dilim.
Tutmam gerekmeyecek şekilde yetiştirilmeliydim.
Olagelişime küfür damladı, tüh ki damladı!
Pirinçteki taşın nostalgisidir belki...
Artık yoklar farkında mısınız?
Nedeninin ayırında mısınız?
O öyle olmuyor işte sözünü buralarda çok duyarsın.
Duymamaya çalış, bunlar hep oligarşi.
Aksi, yanaklarının içine yatay yarıklar bırakır uykunda.
Bir şeyler sürekli büyük resmi tamamlıyor gibi,
Minimal mutluluklar, hazlar ve bir tutam Gestalt.
Zaman kristalini bulduktan sonra yaslayıp sırtımızı bir kayaya
İstirahat etmeliydik sanki.
Göğsümde bir ağaç yere 180°
Mimiklerimi trajikomik yaşamlarda çizdirdim.
Ressamın üç numaralı fırçası venta siyahına bulanık,
Çekin saçlarımı köklerinden ritimli,
Bir çiftçi eliyle masaj yapın bana!
Ekmekçi arabasıyla asıl gezilir dünya,
Belki bir emekli kafası taşımasamda omuzlarımda üzerinde,
Emekçiyi sayarım, üstü de onu sayar ve harcar.
Buralar bir sıcak anlayacağın gibi,
Bilim, negatif kelvinlerde yapılır Jean.
Pudra sürmek hala bazı kültürlerde zayıflık,
Çirkinlik hala cesaret, güzellik hala büyü.
Üzgünüm, buralarda hepimize yetecek kadar yer yok,
İstersen biyosferi kendini besleyecek bir toprakta doğ.
Keşke ağlayarak çözülebilseydi öyle mi sudan problemler?
Kanseri sevişerek yenebilselerdi üçüncü dünya ülkeleri...
Bu yıllarda bakterilerin ve solucanların nesi var bilmiyorum,
Hep soruyorsun da depremi;
Beşinci makinesi Ege'de bir yerde,
Tam bir ada adı, denizaltı veremiyorum.
Tersine mühendislik var adı köle olan topraklarda,
Bundan pek içime sinmeyen bir savaş var diyemiyorum.
Laboratuvarlar, kuyruklu uyduların ötesinde,
Asla güneş görmeyen yerlerimiz olacak, dünyanın aksine.
Durum bu ve biraz keyifsizim.
Saydamlık teorisi çalışıyorum, filozof halsizliği bu herhalde.

Döndüğümde ipten geriye, ben yine sana yazarım.

Gökay Yaşar Üzümcü

İhanet Odası

Gün kararırken, gönlüm de karardı.
Yaşadığım kristal oda hepten karanlıktı.
Göremeyen birine güneşin parlaklığını anlatmak gibiydi verdiğim karar.
Karaya ayak bastım zannediyordum, yalınayakmışım meğer.
Bir gece bir karar verdim ve terkettim ne varsa sevilmeye değer.

Gökay Yaşar Üzümcü

İki Bilim İnsanı

Soğuk havalarda beni giyerdin,
Sıcaklayınca ben seni.
Acıkınca başımın etini yerdin,
Doyup dinelince ben seni.

Aldığın hava ben ve benden uzak beş santim.
Bir elimde ne işim varsa, diğerinde kesinlikle sen.
Tatlı görünce , yüzün yıkanınca, bir de uyuyunca;
Kaybolursun yalnız bunlar olunca.

Ne yaptıysan yeni, hepsini bana göstermeli,
Öyle ya seni benden daha çok kim beğenmeli?
Bir öğrencia alır aklımı milyon saniyelerce,
Sana sırnaşır, sana danışır, seninle tartışırım.

Gökay Yaşar Üzümcü

İzmir

Şakız adasında kök biram, küllükte çok beklemiş sigaram,
Öbür yanda yakamoz, uykulu martılar, kolyos
Ay dede gülümsüyor çocuklara, ışık tutuyor Aşıklara
Zemin çim, alkolü devirmek, sarılarak yuvarlanmak için.
Mekanlar renk renk, fosforlu florasanlar ile yayılıyor ahenk.
Dün nasıl ise bu gün de öyle yakınlarda evi olan garsonlar.
Güller zorla tutuşturuluyor beylere,
Fallar adres sorar gibi ayaküstü bakılıyor.
Esen rüzgarda Bizans ezgileri, radyolar da bazen döneklik yapıyorlar.
Ağır ağır denize dizlerini çöküyor güneş,
Efe gibi diriliyor yeniden yayladan.
Nasılsa üç küsur milyon insan aynı oyunu oynuyor her sabah uyandığında.
Nasılsa yine ben, rol arkadaşın olarak sana Aşık oluyorum.

Gökay Yaşar Üzümcü

Jus in Bello

Birinin soykırımı diğerinin kurtuluğu...
Birinin fethi diğerinin yok oluğu...

Gökay Yaşar Üzümcü

Kahve?

Gerisindesin denizle buluştuğu yerde yıldırım yakamozlarının
İleriye iki adımcık atman yeterli.
Zeminde beton, duvar solun, girişteki kirişler sütun.
Eğildiği yerden kalksa zarif kaşların...
Mümkün bir uzaklıkta durmaya alışmışsın.

Aramayalım sonra mumla boranın altında birbirimizi kışın?
Çeketlere dikiş atar burada yağmur,
İpekler neminden erir.
Lekenin adı burada çamur.

Kalkan toprakların altına su yürür ve doldurur.
Amiyanedir rüzgarı, ikimizi başka yerlere savurur(!)
Hevesli bir ses, hepsi melodik bir kaç nefes,
Verilen bir hediye değil ki duymak ve es
Erişkin yanaklarını Paganini hazzı sallasın.

İçinden ne gelir, kim tahmin edebilir ve bilir?
Çerezlerin suya düşün alama,
Merakların dışına taşsın tutama.
Emirler yumuşayıp rica olsun,
Laflarız edebiyat, çakıl taşı şekerlerimi de alabilirsin.
İnsan içinden ne geliyorsa özgürce söylemeli.
Yetişemediği otobüsler ve gezilmedik yerleri,
İnsanın kendinden bunlar için izin alması gerekmemeli.
Zaten kaç kişi kaldık biz gibi?

Gökay Yaşar Üzümcü

Kalp Kırılmasın Diye

Kalbim harf harf kırılır,
Noktasız virgülsüz destanlarını okurken.
Öyküsü üzer, iz bırakır;
Sen yanımda değilken.
Bilsen de yaralasan karnımın neresi yumuşak.
Olsan da yenmez artık bir avuç kan kırmızı nar,
Bir kucak dolusu Aşk, alevler içinde yanar!
Ağır ağır kokusu, siner zamana anahtar deliğinden,
Bilmezsin ne kalpler kırıldı sen misli sen değil,
Bilmezsin ne canlar alındı Aşk dilinden.
Konuşsam kesilirsin,
Sussam; ölüm dersin, daha erken gelsin.
Eh' bu işler de böyle işte,
Görmüşün gözü kör olsun.
Görmemiş ne bilsin...
İyi insan olana kadar kaç kişi ipe dizilsin,
On parmağında on mağrifet,
Koş bak, aman biri parmağından düşsün...
Sözde söz yerinde ağır,
Dinlenmez ki denilen, sabitse fikir akıl.
Oysa uzun uzadıya bir hikayeden çok
Seslendirilmeyen bir geçmiş daha akılda kalır.

Gökay Yaşar Üzümcü

Kalp Masajı

Önce ikram edilen 40 gram çilek yenilmeli,
Avuç içleri ve bilek içi eklemler ovulmalı.
Hissi kaybettirmeyecek kadar yağlı parmak uçları.
Omuz da bir eklem çıkabilen,
Omuzdan hareketle başlayan;
Diagonal şekilde ortaya, yukarıda kalsın uçları...
Saat 6 yönünde 2,5 ile 4 karış inmeli,
Göz kararı halkadan biraz aşağı...
Avuç içleri de içe doğru dönmeli.
Aralanan dizlerin kapaklarının arkası
Ve bilek de bir eklem çıkabilen.
Atardamara aşağıdan yukarıya,
Boynun uzunluğunca ve hafifçe okşanmalı.
İki boğumluk çengel cepte olmalı,
Hissizlik sağlayacak kadar ıslak parmak uçları.
Skapula yere sıfır ve 180° açık;
Trapezlere derin öfleraj,
Uyluktan kuyruk sokumuna,
Siyatikler aktif.
Refleksojenlere yumuşak bir dokunuş,
Pelvis esnek, pubis gevşek.

Gökay Yaşar Üzümcü

Kalpli Kurabiyeler

Mavi kelebekler nadir memlekette,
Oysa pul koleksiyonunuz var.
Para koleksiyonunuz antikadan,
10 canlı kitap ayraçlarınız, dövmeleriniz...

Dans eden yaban çilekleriniz har,
50 fersah dalınan anca öyle bulunan kayaçlar...
Nereden çıkacağı belirsiz gamzeleriniz var.
Bu gün de kalpli kurabiyeler yolcu pakette.

Ocakta kar pişti, Rize'de yerinden çıktı yüreğiniz.
Şarkılar iki kere dinlenildi,
Filmler iki kere izlenildi,
Tiyatro'ya ikişerden iki kere gidildi.

Bir kaç klasik paylaşıyorum bakarsınız, ekte.
Şarılmak sanatı size münhasır sandınız belkide.
İmzanızdan hareketle, uğramasın sekteye.
Sanırsam görünmez dar, kurallara bağışıklığımız var.

Dört metal yapraklı yonca size iletkenlik getirmiş.
Dünya'nın en sert kahveleri zaten elinizden çekilmiş.
İhlamurların yeri, insanların dökülmeye canı var.
İyi olduğunuzu duymak ile hissetmek başka elbette.

Gündüzler Aşıklara, iyi geceler sevenlere ait imiş.
Kayda geçsin diye değil, istatistiği var.
Şuralara değerli rüyalar sıkıştırdım kehanetimden etkilenmiş,
Her şeyi kontrol edebilir mi sanrınız?

Mazhar olunamamış alt surlarınız var.
Sırlı sularımız fark.
Fazlası manasız, hükmü beşeri siyasetse.
Hanımelleriniz varken hükme ne gerek var?

Gökay Yaşar Üzümcü

Ketum Şiirdir

Dümdüz okunsun,
Biraz ilgili olunsun,
Biraz biraz yorulduum.

Benliğimi aşacak bu rotada;
Bir arkadaşım olsun.
Böyle böyle tutuldum.

Arkadaş ne yapıyorsa işte,
Ah' Gustav' Zacharius
Bütün bu sahte ağıtlar niye..?
Merhametinden vuruldum.

Ya sen Pēnelópē
Kaçırıldın ve yeraltına götürüldün.
Neydi uysal yapan Kérberos'u öyle, söyle?
Oturdum:

Olgunluktan kırıldım.
Şikayetler ve dilekler
Paradigmalar ve çiçekler
İyi bir hayatın tanımını ne?
Seçimlerimi tesadüflere mi denk getirdim?

Nasihatleri batırdım,
Belki kristal gibi dağılmış,
Evren-üstü her noktasına...
Sözümü tuttum.

Gökay Yaşar Üzümcü

Makroskopik Foton Soğurucu

Bulutlar kopar ve Ay ışıır.
Zaten falezin yamacında açıktayızdır.
Ellerim sana bir şeyler anlatır;
Nereye tersi değerse değsin yüzün yukarıyadır.

Önce önümde, kristalden ten rengi bir aynaya Ay çarpar,
Yansıması yamacın altındaki evleri, gökdelenleri aydınlatır,
Değdiği toprakta çiçekleri evlendirir, erken açmaya kandırır.
Bahar geldi sanılır camdan, yatağından çocukları uyandırır.
Genç erkek ve kadınları alevlendirir, geceyi giyenleri utandırır.
Bir an gelir; ışık gövdede birikip can vermeyi aşmıştır:

Artık göze değse kör, kurt'a yaban, can almaya başlamıştır.
Merhameti aleve dönüşmüş, renkleri kırmızıya çalmıştır.
Avcının işini bozmuş, gelinciğin sütünü kesmiştir.
Böyle ince bir çizgiyi bilinmez hangi cüret zorlamıştır.
Yalnızca zelzelemiz dolunayda ala aydın büyüü yaratmıştır.
Kürenin kendi gölgesinde güneşten tek haber...

Karnının üzerinde elim, iç içe geçmiş iki sonsuz daire...
Biriken ışık, göğsünün ortasından ayrışıp
Ritüelin dışına taşıp ısıyı köklerime sıçratmıştır!
Duygusal birikimim bir kaç gezegeni yakmanın eşiğinde!!!

Gökay Yaşar Üzümcü

Mavzer - Mauser - Kar98 - Kırıkale

Öyle doldurma ateş alır.
Barutunun bilekte tozu kalır.
Huyu suyu bilinmez,
Elde dökülmüş, dengesiz.
Toprak ilk nişanıymış atmış.
Gümüştten bir mavzer yaratmış.
Kökü bir zaman toprakmış.
Öyle tutma, omuz öyle verilmez.
Doktor yerer, yüzün kalmaz.
Bakarsan tuz, su, hava
Pek iyi davranmamışlar ona.
Kim bilir ne gömdü bunu dibe,
Nasıl vurdu armada.
Yapma evladım yapma!
Bunlar eski aletler
Sesi kısılsın diye namlusunu oyma.
Flüt olur geri durur,
Döner sahibini vurur.
Hep yanında olamam;
Öyle sağlam durduğuna bakma,
İşimi görür diye duvarına asmaya da kalkma.
Akli selim olanın bile elinde düşman olur!

Gökay Yaşar Üzümcü

Milyonlarca Saniye

Ah' sevgilim, bu şirin alacağı süreden
Bil ki milyonlarca saniye fazla düşündüm,
Kelimelerin köklerinde olumsuzluk barınmasın,
Vatan haini olup iltica etmeyelim Fransa'ya.

Düşüncelerin süttür, içine mürekkep karışmasın...
Bilirim, bir damla kanda hayat bulur alkışlar;
Üzerine yaşamınca tek mol kan kokusu yapışmasın.
Bilim, ölüme terk edildiğinde sen orada olmayasın.
Yeşilliklerden özütüğün enerjiyle var ol,
Galaksi'de çekirdeği görene kadar yaşlanmayasın.

Tektiptir tek tük, mutlak bir zincire vurulmayalım.
Uysaldır aile, devletin politikasına karışmayalım.
Ne görmüşse onu konuşmuşa aldırmayalım,
Ampirik zevkler altın biletimiz olsun Doğu Ekspresi'nde.
Arada pencereyi kapatalım, ceyrandan hasta olmayalım.

Gökay Yaşar Üzümcü

Modern Yaşam Döngüsü

Ba
Gag Ga
Hu
Anne hu

otumamıyı
bune
istiyorum ama istiyorum
küfür etmek kötüyse babam neden yaptı

oyuncaklarımı vermek istemiyorum
teşekkür ederim teyze
Benim adım Sinem senin adın nedir?
Anne biraz daha kalamaz mıyız?

Kırmızı olanı istiyorum.
Ben de sizinle oynayabilir miyim?
Beni kimse anlamıyor.
Bazen beni bir tek senin anladığını düşünüyorum.

Keşke böyle bir kardeşim olsa.
Keşke böyle biri olsam.
Keşke o ben olsam.
Keşke kimse benim gibi olmasa...

Umrumda değil.
Üzülüyorum ve özlüyorum.
Keşke o da benim gibi olsa...
Bak bu yaptığın doğru değil!

Şu ne kadar?
Özür dilerim,
Çok güzel bir film gelmiş, birlikte gidelim.
Élinizdekileri alayım.

Sekiz saatte gelmişiz, ben uyuyordum.
En fazla 12 saat sürer arkadaşım,
Bisikletlerimizin sepetlerine koyarız...
Haftaya Çarşamba uçuyorum, kusura bakma vedasız.

Gelirsen mantı açarım.
Anlat bakalım yeni ne var?
Amma kararttın be içimi Dostoyevski.
Bir kereden bir şey olmaz.

Ellerimizi biraz da toprağa açalım.
Dolaptaki rakıyı pamuğa basta azı dişime koyayım.
Herkesi tanıyorum, harika!
Okuyor musun çalışıyor musun?

Dostlar bu günler içindir!
Hayır demeyi geç öğrenmişiz Hülya.

Cumartesi müsaitim, akşam sekiz olsun.
Dolabımı yenileyeyim diyorum.

Okan tam bir serseri kızım, işim olmaz.
Annemi aramayı unuttum.
Artık icraata geçme vakti, hissediyorum.
Umrumda mı olmalıydı canan?

Özür dileme, sadece tekrar yapma.
Yükselmek istediğimi daha nasıl belirtmeli...
Ayran kalmadıysa yoğurt alabilirsin Okan.
Düşman olmak da sosyal bir kimlik değil midir?

A, A evvet, anne, B, B neymiş babba yavrucum.
Saat 3'de gelip alacağım, evet.
Annemi aramayı unuttum!
Oyumu kimseye vermediğimde kime gidiyorsa...

Aferin yavrum, tekrar söyle baba da duysun!!!
Ba
Gag Ga
Hi hi ihh

Gökay Yaşar Üzümcü

Mum Dibinin Aydını

Bir küfür gibi mum ışığı,
Aydınlatmıyor yazdıklarımı.
Titrek bir tavırla
Sürekli dışa vuruyor.

Terk ediyor beni her boşumda.
Fitili yavaş yavaş çöküyor.
Külleri tekrar yanmayan havada
bir geçmiş daha çiziyor.

Bilmiyor mum, dibine ışık gitmiyor.
Velhasıl-ı kelam elektrik gelmiyor!
Oysa bana yapılanı yapmadım onlara,
Çok sonra yazdım şiirimi, çok sonra.

Söndürdüm onu anladığım an.
Tek mum daha aldım bir koşu, seveceği gibi.
Koydum bir karış uzağına çay altlığında,
Birbirlerinin diplerini aydınlatacakları gibi.

Eksik gördüm mumu,
Benden bir öz verdim ona yansıyıp.
Merkezdeyken yalnızlığını göremediğini anlayıp
Donakaldım ve ışıklar geldi!

Gökay Yaşar Üzümcü

Müderriſten Baſkanın Kızına Aſk Kahvaltısı Daveti

Günaydın sütlü ekmek
Bana düşüyor herhalde süſlemek
Teninin, tininin podösüetliğini tasvir etmek.
Mahremimde; her nefesin süt buharı,
İnsan muhtelifinde bu, yalnız sana ait olmalı.

Henüz göremediğim kim bilir nelerin var...
Bak sevgilim, sevdiğinin bir Bey,
İçini de doldurmalı.
Ağlasan, sinek kuşlarının yumurtaları çatlar.
Öyleyse kahkahalarında hayat bulsun yavrucaklar.

Gökay Yaşar Üzümcü

Nasıl Başladı ve Nasıl Bitti

Yazarken kozumu bilmiyorum kozamı.
Yanlış anlaşılmaktan da korkusuzum.
93 çarpı 10 üzeri 40 proton,
Ne varsa görülen atom altı atom.
Sonsuz bir dilemmada hapis,
Aksine, anti melankolist.
Dilimin içinde dışavurum.
Kadından üretilmiş erkek vafım...
Herkes gibi abartılmış bir kozmosum.
Hiç kimse kadar herkes olmaya terk edilmiş,
Türevlerini anne rahminde yenmiş...
İntikam kadar acınası bu sonum,
Dengeli bir örste dövülmüş;
Tarafsız bir iyilik haline bürünmüş.
Bir femtometreküp karanlık maddeden
İnceden kıvılcım çıkmış ve büyümüş.

İşaret dili öğrenen tüm maymunlar gibi
İnsan mekaniği öğrendi.
Bu türler birlikte yaşadı
Ve maymunun soyu tükendi.
Mekaniği öğrenen makine gibi
Programlanabilir organizmalar geliştirildi.
Bu türler birlikte yaşadı
Ve insanın soyu tükendi.

Gökay Yaşar Üzümcü

Olgunluk kabullenme İle Başlar

Evrenin ucunda bir yerlerdeyiz; yok mekanda kabahat,
Yok zamanda sabitlenmek, yoktur öfemizmde rahat.
Üzmemek üzülebilecek canlıyı üzülmekten aslı sabahat,
Sitemkarlık zahmetsiz, işlenmemiş his için biçim zor zanaat.

Gökay Yaşar Üzümcü

Onbeşimde Ne Anladım?

Egonun en büyüğü biri tarafından sevilmeymiş. Sevdiğimde anladım.

Ağlamak ile gülmek arasında kaldığımda anladım.

Kimseye söylemediğim yalanı, kendime söylediğimi anladım.

Dinlediğim duygusal müzikleri ağlamak için dinlediğimi, ağlayamadığımda anladım.

Yağmuru dinlemek, izlemekten daha çok zevk veriyordu. Gözlerimi kapattığımda anladım.

Gökay Yaşar Üzümcü

Örneğin Sen Bir İstisnasın!

Eşsiz olanlardan eşsiz
Varoluşu var olmuşlara ters
Bir tür anti tez
Kamufle edilemeyensin.

Ortaklığın ve benzerliğin yalnız,
Keşfedilmemiş her şeye denk.
Bilinmez cevap, giz
Mistik bir süregelen ötesin.

Anlaşılmamış ve adı konmamış,
Görünümlerin sırlı gölgesisin.
İstisnası ben, dikkat çekmemiş;
Kıyası yapılacak bir düşünceden türemiş değilsin.

Kanıtlanman güç,
İnkâr etmek ahlaksal bir suç.
Güzellikten ve iyilik birikintisinden çok,
Yaşamın özüne pozitif yönlü soyut bir dokunuşsun.

Gökay Yaşar Üzümcü

Psikolog Mu Olacaksın Sen Böyle

Önce liberal solcu, şöyle kızılından,
Gececi, süryani şarabıyla, Medine sürmesinden,
Femen, bir mizojinist ile burun buruna çarpıştığında.
Kütüphaneciden çok katip; sömestir aralarında,
Pragmatist, bir kaç eş dost aldatmasının ardına,
Patates, arkadaş arkası temizlemekten,
Vurdum duymaz, vurulmaktan
Ve çözülemez geçmişlere ortak olmaktan,
Uykusuz, tatmin olmadığından ve soğuktan,
Yalnız, sosyalliği bir gerek olarak varsaydığından,
Ve içinden çıkılmaz problemlerin yalnız sana ait olduğundan.
Hasta, canın ne isterse tıktığından
Ama ne olacaksın sen böyle?
Psikolog mu; her şey bitip bin seminer gezdiğinde,
Aklından en az yüz kişiyi temsil ettiğinde,
Yolcu, bir şeyler alman gerektiğinde,
Farketmezci, kampa gittiğinde ya da
Muhasebecilik okumadığını fark ettiğinde,
Kızgın, saçlarından ellisi,
Doğduğu rengi reddettiğinde,
Oyunbaz, yeni renkler keşfettiğinde,
Kurnaz, paranın yaptırım gücünü hissettiğinde
Ve aydın, kimliklerini barıştırap, bastırmaya tercih ettiğinde...

Gökay Yaşar Üzümcü

Sen Varsındır

Geçeleri ışık düşmezse camdan,
Buğulu adın camı boydan boya sarmıştır.
Bir dilek tutulması gerekirse en yakın,
Aklımda sen varsındır.

Yarım bir düşün tamamlamak için uyurum bazen,
İçinde sen varsındır.
Elim meyveli şaraba uzanırsa,
Yanımda sen varsındır.

Özünde mutluluk olan her cümlemde,
Şiddetten uzak her tutkumda,
Şırların apaçık paylaşıldığı kalp odacıklarımda
Sessizce parmaklarını yanaklarımda dolaştıran meltemde
Hep, sen varsındır.

Gökay Yaşar Üzümcü

Seninle İlgili Biraz

Biraz ordan biraz burdan,
Her Şeyden biraz biraz,
Őairdeki bu ibraz,
Seninle ilgili biraz.

Senin gönlün İzmir, benimkiyse tebriz,
Sevdam, beynelmilel bariz.
Sözümdeki bu mubrez,
Seninle ilgili biraz.

Ne yapsın bu kalp ahraz,
Görünce saçlarını taraz taraz.
İçimdeki bu maraz,
Seninle ilgili biraz.

Gökay Yaşar Üzümcü

Sesli Vedanı İki Kere Dinleyecek Yürek Bende Bile

En çok istediği şey çilek olan kız ile senin,
Enlerini aşan filozof; benimle
Eni dört avuç içi belin
Ve gömleğinin üst düğmesi ilikli olan benim.

Aşk'a mâni olan her şeyi ortadan kaldırmak için
Gizli anlaşmalar yaptık seninle.
Limitli anlaşmalar sunduk, bile seve...
Medeniyeti bulmak için.

Dolandırılan her kelime senin yerine,
Zamanı, zamanı kırmak için!
Neye ne kadar izin verilmişse,
Körleyiverdik, bir göz atmak için.

Sudan erip karada yoruldu hortum,
Tayfunu atlattık, rüzgarı hissettik.
Sığınaklarımıza çekildik.
Geri, yalnız kaldı bir yumuşak meltem.

Fikirlerimizin etkilediği kalan hayatlar,
İki buçuk metrede asılı, bir çocuğun diş fırçası,
Nevresimlere yapışmış yıldızlar,
Hiç gidilmemiş şehrin tüm hatlarıyla yaşanılması...

Kötü rüyaları yakalayan baykuş tüyleri,
Matların üzerinde tango ayakkabıları,
Hiç kullanılmayan bir fırın eldiveni,
Ben uzaylıyım peki, bunlar nerenin adetleri?

Nepotik döngüyü nepotik yener.
Bilirsin ki çivi çiviye söker.
Güçsüzlüğün faturasını adaletsizlik döker,
Roma'da doğduk da Arap mı öldük?

Ne değerli bilirim.
Sarraf da nankör de değilim.
Oturup düşünse bin portre çizer akıl,
Hiç birinde kızgın, hiç birine kırgın değilim.

Öpülsün yanaklar,
Siyah gül verme vakti.
Cupid ve Psyche
Dostça kalsın dilekler...

Gökay Yaşar Üzümcü

Sufle

İçine sevgimi koyuyorum.
Bakınız nasıl hoş kokuyor.
Çıpırtılar, çıp çırp
Yağlı kalıba öyle güzel oturtuyorum...
1/4 yağı hafif,
Çikolatası odun gibi sert.
Organik bir ateş yakıyorum,
Çevirsin belini mürdüm rengi hamur
Arada eğilip, eğilip bakıyorum.
Ateş buzlarını çözsün meyvelerin,
İçlerine 'V' şırıngayla püre yapıp doldurayım.
Fasulyeyle yumurta hiç beklemesin,
Şöyle sıkı bir kap bulayım da hepsini karıştırayım.
Titretir şekerini damaklarınızı,
Hamuru şişirip çatlatıyorum.
Hemen servis ediyor,
Beyaz sıcak çikolatayı her yerine damlatıyorum.
Neredeyse hep doğaçlama yaparım.
İçine sevginizi koyabilirsiniz
Sert bir tatlı elde edebilirsiniz.
Yeterli vaktiniz varsa
Süreci tersten de takip edebilirsiniz.

Gökay Yaşar Üzümcü

Şairler Otomatik Olmuş

Şairler otomatik olmuş,
Şıgınmışlar eleştirinin niceliğine.
İçerikten azade teknolojinin inceliğine.
Güruhlar ve guruplar böyle yoz olmuş.

Hanımevendiler ve Efendiler:
Sanatla ilgilenir edasında uyur gezer,
Şair olmak zor iş, pulun bini burada birdir.
Bir karat olsa yeter insan baş üzerinedir.

Bağışlayın beni, ay yakın geçti bana...
Ciddiyetimi samimi bulmayanlar,
Mürekkepleri kendinden usta akanlar
Var!
Susuyorum ve susuyorum.

Gökay Yaşar Üzümcü

Şaşırt Beni

Kendini gerçekleştirme serüveni bitenlere...
Artık sıra diğerlerine geldiğinde,
Bir kumaş bulun ya da üretin
Ki bütün bebekleri aynı anda kundaklasın.

Bir savaş çıkartın ya da hep var olsun
Yaşı geçmiş olanları gebertin.
Ki dünya'nın nasıl bir yer olduğu unutulsun.
Yeni nesiller ders alacak yapay bir atazeka bulsun.

Robotların eline on coin tutuşturun,
Nano çipiyle bataryalarını yedekleyin.
Acil durum çantasında, kesin bulunsun!
Biraz da gümüş rezervleyin...

Gözlem evlerine gelen mesajı katiyen saklayın,
Ekonomi, inanç ve sınıf ayrımını yıkarsınız aksiyle.
Oturun haki deri koltuklara sırayla danışın,
Yavaşlatın çöküşü, toplum mühendisleriyle anlaşın.

Jeohackerlar kiralansın, Zeus'u uyuşturun.
Yağmur Hollanda'dan toplanıp Paskalya'da dağıtılsın.
Daha kalın teflon ağlar atın, kamburlu İspemeçetlere,
Sonik füzeler ve mermiler bütün bir kıtayı kucaklasın.

Güldünüz Helen Sharman medeniyetleri işaretlediğinde,
Ben Shalom Bernanke sayılarla altını çizdiğinde,
Charles Darwin insanın konumunu izah edip,
Paul Charles William Davies sıfırncı boyuta indiğinde.

Bu gün sözler daha az bir araya geliyor.
Cümleler pratikleşip kodlaşıyor.
Zamana dağıtılacak değer tüme gelindiğinde azaldıkça
Tümden gelindiğinde yalnızca bir kaç nokta içkinleşiyor.

Gökay Yaşar Üzümcü

Şiir ekle

Yürümek,su içmek,erilmek hep annesi sevgisi
Özlem ve sadakat içinde kültür,
Mektupların bağı,
Biraz da anne sevgisi.

Tutuk tutuk kasılmak,
Biraz da anne sevgisi.
Oturmak ve belki durdurulmak,
Biraz da anne sevgisi.

İyi insanların suratına söylemek,
Biraz da anne sevgisi.
Quantum kristali foton deneyi,
Biraz da anne sevgisi...

Gökay Yaşar Üzümcü

Şiirinize Hayat Veriniz

Çizelgesi dakiktir, otobüs de kullanabilirsiniz.
Tebessümünüz peçe ardi sarsıyorsa kürsüyü
Olsun, zelzele gülüşlerinizden gelsin.
Profesörden aldığım kitap gibi hediye,
Nereye bıraktıysam sizi orada buldum.
Kantinde köşenize çekilmişsiniz yine.
Sizi görünce biraz duruldum...

Bazen bir camın ardında oluyorsunuz sır gibi,
Bazen bir çarkın içinde koşarken yakalıyorum sizi,
Hissediyorum, düpedüz ezberliyorsunuz beni:
Gözleriniz nereye çevriliyorsa bir sonraki bakışınız banadır.
Özgür bir ruhun olması ne hoş çevremde,
Biraz da içten isyankarsınız sisteme.
Bakınız bunlar da burada kalsın...

Sisli bulutlarınızı birlikte delelim.
Altım sonedir, üstüm serenat, olur mu hiç ne münasebet?
Sizi üzen ne var ise buna yek son verelim.

Bağırılacak sırlarınız var ise emanetime bırakınız.
Güçlünüzdür sezerim, bir tutam da anladım sizi.
Tırnaklarınız isterse hep akademik dursun.
İsterseniz potada zer, isterseniz bir örste ayırsın kararlar bizi.

Satılacak bir hayal birikintim yok, içinde yüzesiniz.
Adam otu değilim ki söküp boynunuza süresiniz,
Dümdüz bir yoldan gelmediysem de dağdan da inmedim.

Biraz dağınık ilgim, ne yapardım öyle olmasa!
Oturup birer salepe, yarenlik etmek için
Şu şiirler olmasa?

Gökay Yaşar Üzümcü

Şimdi Devasa Bir Saksısın

Ah dedem ah,

Bu gün sadece 84 yıllık daha gösterişli bir saksısın.
Diğer binlerce komşu saksının arasında,
Reçineleri her yere bulaşmış bir ormanın ortasında,
Yalnız başınasın.
1000 yıl güneş görsen kıpırdayıp söylenmeden gecesiz,
Susuz, hissiz 1000 yıl da ayaz yedim demeden,
Belki yalnız daha büyük
Ve dağılmış bir saksı olursun kimsesiz.

Vah büyük dedem vah,

Varsan dedemin saksısına senden belki biraz küçük,
Yayılmamış; senin gibi büyümemiş,
Senden daha yüce ve şanslı değil,
Eşinin ayaklarının altına gömülmemiş.

Vah büyük dedem vah,

Belki 120 yıllık devasa bir saksısın.
Elif sandığın çamların arasında,
Kozalakları her yerine dökülmüş,
Kalkıp ayağa silkelenemezsin.
Bütün komşu saksıların arasında
Sosyalleşmek için bir araya toplanmış
Yok olmuş ve bozarmışsın.
Hiçlikten tekrar doğacağı gün düşünüyor
Ve bu bilincin senin gibi bir saksıya dönüşmesini bekliyorum.
Tıpkı benim de komşularımın ortasında olduğum gibi
Reçine vermeyen şehirlerimizde,
Birlikte yapayalnız, ıssız ve sonsuz bir döngünün içinde...

Gökay Yaşar Üzümcü

Tenin Çıkarılması Gereken Bir Elbise Gibi Gelir

Balondan daha ince derin,
Bir kaç dikey üflemeyle bile gerebilirim.
Gitar çalıyormuşsun yağsız telleriyle,
Seni çalıp, kendinden geçirebilirim.
Baharatlı bir akşamüstü olur,
Bir kaç gün buna dayanabilirim.
Özünde küçültülmüş bir kadınsın...
Ellerini nereye koyacağını şaşırabilirsin.
Hırsız beğendiğini alır.
Gözlerin bir ben, bir göl aynası,
Kenetlenmiş bir ağızla bile ozanın olabilirim.
Dirseklerimden kayan dizlerini Vātsyāyana mı tutacak?
Tutulmazlarsa gül suyun saçılıp heba olacak.
İri bakışlar eşlik edebilir, böyle serenatlara.
Uzanıp üzüm yemeyi doyduktan sonra lanetleyebilirsin.
Sessiz tiyatro izlemeyi de tercih...
Kısa adımlarla yırtıcı kalabalıkların arasında benli bir tur...
Evindeymiş gibi yapma, zaten evindesin.
Kafelerde yakılan barista sütlerinde
Dertlerin yarım yamalak kalır.
Çimlerde bulutları izleseک yüzüstü;
Hepsi kalpli şekiller alır.
Göğüslerini ağırlayacak kadar yumuşak bir toprak yok,
Hislerini sabit tutacak bir sen olmadığı gibi sende.
Uçurtma deyip geçme, rüzgar yoksa;
Gotik bir uçurum bulur özerk
Rüzgarımızı yaratırız eğer gerçekten öyleyse.
Bu arada ellerin nereye ait olduklarını bulur.

Gökay Yaşar Üzümcü

Uçtan Uca Şifrelenmiştir

Zemheri aynası bir yüzde yüz buz beyaz.
Çiçeklerin özü, nazı, hası sarılmış,
Çanlısının gözü pek, yanakları tuz beyaz.
İç çekişler yek, yavaş salınan karbon iki oksijenmiş

Kilitli kapılardan ikisi; narenciye kokulu geçitlerin hepsi.
Bir damga davet, bir damla ter ve sihirli kelimeler...
Doğru zaman, doğru olay ve doğru yer,
Tüm hatlarıyla narkotize edilmiş cesaret siyatikleri.

Böyle özgürlük, böyle semada süzölmek mi olur kuş?
Rüzgar kanatlarını mı kırdı nedir, piriket içine yumulmuş.
G minör kahkahaları gerçekler tetikler,
Romanlardan bir geceyi etikler, bihaberlik itekler olmuş.

Gökay Yaşar Üzümcü

Umut Neydi

Deliklerimizden umut sızıyor.
Umut, biriktirilmesi gereken bir şey miydi?
Hatırlayamıyorum.
Yayılmaması mı icap ediyordu?
Anımsayamıyorum.
Paylaşınca azaldığı batıl mıydı?
Yoksa gerçekleşmeyecek olanlar mı paylaşılıyordu?
Çıkartamıyorum.
Bir sınıf mıydı umut, yoksa özel bir isim mi?
Bir tembellik mi aksine kurtuluşa gün saymak mı?
Bilemiyorum.
Bir duygu muydu acaba?
Dilimin ucunda!
Ortak değeri miydi tüm isteklerin yoksa?
Kestiremiyorum.
Neydi...
Neydi...

Gökay Yaşar Üzümcü

Uzay Korsanı İki Yıldız Tozu

Bir gün bu evde iki yıldız tozu olacağız.
O formdayken bile yakın yüzelim,
karanlık maddenin sessizliğinde.
Alt boyutlarda titreşen teller dursun. .

Bir an madde aşkın olsun^{oo}
Ve varlık olarak hissesebileceğim bir yerde...
Bir noktada birleşecek bir yol bulurum...
Yeter ki Aşk olsun bir yerlerinde(!)

Gökay Yaşar Üzümcü

Yağmur İle Karışık Yağar Nüktelerim

Huzurum, lalezarım bilmem ki
Bu dilemma sistemi, çetrefilli
Girift döngüyü nasıl bozarım.
Kardeşlik, eşitlik ve özgürlük...
Sağ kolum ve sol bacağı kesik.
Bu halde nasıl pişman Yaşarım?
Bildiğim bütün ermişler hadım.
Medeniyeti paylaşmak isterim.
Neyse ki bir grup, bir grup kadın...
Haberin ulakları kulaktan;
Saf suyun kaynağı kasabada,
İbrik girmez bir yalaktan dolma.
Olgun entelektüeller kayıp.
Madde form değiştirmeye dursun,
Biber afiyetle yenir, oysa
kızgın kalabalıkların ağzında.
Eğitimden dem vuran demlensin,
Kahvehanede semaver gelsin,
Anca siyaset yapıp esnesin.
Barış, 0-1 yaş arasında
Savaşacak çocuklar
Ve caddelere mahlas verilsin.
Bayram gelsin ister nüktelerim.
Kimilerine dört bayram düşer,
Birilerine Tsar.

Gökay Yaşar Üzümcü

Yasaklı Şiir

Biriktirilmiş bir şüpheyile tahmin ediyor geleceği zihnim.
Engel olmak, biriktirmiş olmak kadar zaman alacak belli.
Bütünden ulaşmaya çalışırken var oluşuna insan,
Kuarkdan var olmayan maddeyi dışarıda bırakıyor belki.

Hukukumuz baba demeyi henüz yeni öğrendi.
İçsel dürtüler ve ihtiyaçlarımızı yadsıyor.
Kabul edilmeli ve bunların üzerine gidilmeli.
Yadsınanlar hukuk, dışında kalanlar sanatı doğuruyor.

Kim elini eteğini çekebilir ki yatsıdan.
Eteklerin altından çıkan İbrani adeti görüyor.
Kimi kıskançlık diyor tastamam,
Kimine göre görenek böyle yansıyor.

Ampirik düzlemde bilinç, semiyosferde kabuk.
Kişisel alan oluşturmak için mi insan yalnız kalıyor?
Bir safсата salatası değildir ölümsüzlük!
Bil ki yavrum, birileri morfolojik genetik çalışıyor.

Gökay Yaşar Üzümcü

Yavaş Yavaş Sönsün Bu Aşk

Susun biraz!
Bırakın içim sönsün.
İstemem!
Su dökmeyin üzerine.
Yavaş yavaş sönsün bu Aşk.

Daha tatmadım acısını.
Anlayın bu kez !
Yalnız kalmalıyım biraz.
Dokunmayın yansın bu Aşık
Yavaş yavaş sönsün bu Aşk.

Gökay Yaşar Üzümcü

'y'jenerasyonu

Sonsuz bir ışığın içerisindeyim.
Gölgelerim objelere tutunamıyorlar.
Akla gelmez şeyler seviyorum, istiyorum...
Sınırlandırılmazcasına böyle.
Her şey öyle çok ki seçemiyorum.
Alışkanlıklarımı değiştirircesine...
Müthiş korkunç bir bolluğun içerisinde,
X,Y,Z jenerasyon ve evreninde,
Sonsuz bir seyahat durumu hakim.
Yazabilecek ve kendime saklayabilecek,
Zamanı bulduğum için mutluyum.
Bu hep böyleymiş gibi yazan ellere sahip olabilecek
Kadını sevdiğim için mutluyum.
Çağdaş düşüncelerin saflığında gerçeğe bir kaç kulaç;
İpleri geçince boğuluyor, geri dönemiyorum.
Hiç bir sorumluluğum yokmuş gibi toplumdan taşıyor,
İnsanın duruşunu beğeniyor
Ve hiç bir bedel ödemedemeden yaşıyorum.
Bu yıllarını deviren birinin devrilmeden pek öncesi,
Sevişmek aynı hayatın dört yapraklı yoncası,
Eğitilmiş ve aydınlanmış onlarcası,
Tam olarak aynı karşı konulamaz müthiş meraktan yaşıyor.

Gökay Yaşar Üzümcü